

[PANUCHNIK *sb m*

V sg panuchniku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „pan”; forma grzecznościowa w bezpośrednim zwracaniu się do chlebodawcy; tu hipokor.:

Daj pokój, panuchniku, nie bij sługi swego *DramStp* IV 489.

KW